

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ק"ט ע"ב

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

עתידי קודשא בריה הוא לאַעבֿראַ כָּל אֱלִין קְלִיפִין לְעִילָא וְאַמְצַעִיתָא וְתַתָּא, וְלֹא יִהְיֶה
עֲרֻבֻבְיָא בְּפִמְלִיָּא דְלְעִילָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא (דְּבָרִים לֵב יב) יְהוֹ"ה בְּדָד יִנְחֵנוּ לְיִשְׂרָאֵל
וְאִין עָמֹו אֵל נֶכֶר, בְּהֵהוּא זְמַנָּא (בְּרַאשִׁית ד ב) וְתוֹסֵף לְלֶדֶת, אִיתוֹסֵף רוּחָא דְקוּדְשָׁא
עַל יִשְׂרָאֵל, הֵדָּא הוּא דְכָתִיב (יחזקאל לו כו) וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתִן
בְּקִרְבְּכֶם,

תרגום לעברית

וְיֵשׁ אֵילָן שֶׁל טוֹב וְרַע שֶׁל הַקְּלָפוֹת, שְׁאוֹתָם גִּרְעִינִים הֵם מִבְּפָנִים רַע, וְהַמַּח דֵּק מִבְּחוּץ
טוֹב, וְיֵשׁ שְׂמַח דֵּק מִבְּחוּץ טוֹב, וּמַח גָּדוֹל רַע מִבְּפָנִים, כְּמוֹ זֶהב וְכֶסֶף מְעֻט מְצֻפֶּה
מִבְּחוּץ וְעִפְרָת סִיגִים מִבְּפָנִים, זֶה מוֹנִיטִין שֶׁל שֶׁקֶר, פִּיּו טוֹב וְלִבּוֹ רַע, וְיֵשׁ שֶׁהוּא קְלָפָה
מִבְּחוּץ וּמַח מִבְּפָנִים, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר גּוֹלָל אֹר מִפְּנֵי חֲשֶׁךְ וְחֲשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. וְיֵשׁ עֵץ
לְמִטָּה שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה שְׂאִין לוֹ מַח, אֲלֹא קְלָפָה מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ, וְעֲלִיו נֶאֱמַר לֹא כֵן
הִרְשָׁעִים כִּי אִם כְּמוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ, וְהִיא הָאֲשֶׁרָה שְׁנוּטָעִים אֲמוֹת הָעוֹלָם לְפָנֵי
עֲבוּדָה זָרָה, שְׁפִרְיָהּ מוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ. בְּזִמָּן שְׂכִיבָא מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְהַעֲבִיר אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת הַלָּלוּ לְמַעְלָה וּבְאַמְצַע וּלְמִטָּה, וְלֹא תִהְיֶה עֲרֻבֻבְיָהּ

בַּפְּמִלְיָה שֶׁל מַעֲלָה, בָּאוּתוֹ זְמַן יְהו"ה בְּדָד יִנְחֵנוּ, לְיִשְׂרָאֵל, וְאִין עֲמוֹ אֵל נֶכֶר, בָּאוּתוֹ זְמַן וַתּוֹסֵף לָלֶדֶת, נוֹסֶפֶת רוּחַ שֶׁל קֹדֶשׁ עַל יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְנִתְּנִי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתֵן בְּקֶרְבְּכֶם. (אמר המגיה זה הלשון מצאתי בס"א)

טקסט התיקונים

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בס"א)

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ אֶזְלֵי בְּאַרְחָא, אֲזִדְּמֵן רַבִּי אֶלְעָאִי עֲמָהוֹן, אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר שְׁמַעְתָּ בְּהַאי קָרָא אֲמַאי אֲתַמַּר בֵּיהּ אֵת אֵת תְּרִי זְמַנִּי, בְּתַר דְּאָמַר וַתּוֹסֵף לָלֶדֶת אֵת אַחִיו, מַאי אֵת הָבַל, וְהָא תְּלַת רַבּוּיִן הָכָא, תְּרִין אֲתִין רַבּוּיִן, וַתּוֹסֵף לָלֶדֶת רַבּוּיָא, הָא תְּלַת רַבּוּיִין, אָמַר לִיה שְׁמַעְנָא דְּתְּלַת רַבּוּיִין אֵלִין אֵינוֹן תְּלַת טַפִּין דְּאֲזִדְּרִיקוּ מֵאָדָם קְדָמָא (נ"א קדמא דאתמר בהון אלה), אָמַר לִיה וְהָא אֲנָא שְׁמַעְנָא (בראשית ב ד) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ תִּמְנָן תַּה"ו, אָמַר לִיה וְדַאי הָכִי הוּא, דְּמִתְּמָן הָוָה קִין יְסוּדִיה וְעִקְרִיה קָדָם דְּאֲתָא לְעֵלְמָא, אָמַר וְדַאי רָזָא עֲלָאָה אֲתַגְלִיָּא דְּלֹא שְׁמַעְנָא עַד הַשָּׁתָא.

תרגום לעברית

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶה, הֲזִדְּמֵן רַבִּי אֶלְעָאִי עֲמָהֶם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר, שְׁמַעְתָּ בַּפִּסּוּק הַזֶּה לָמָּה נֶאֱמַר בּוֹ אֵת אֵת פַּעַמִּים, אַחֵר שְׁאָמַר וַתּוֹסֵף לָלֶדֶת אֵת אַחִיו, מַה זֶה אֵת הָבַל? וְהֲרִי שְׁלֹשָׁה רַבּוּיִים יֵשׁ כָּאֵן: שְׁנֵי אֲתִים - רַבּוּיִים, וַתּוֹסֵף לָלֶדֶת - רַבּוּי, הֲרִי שְׁלֹשָׁה רַבּוּיִים? אָמַר לוֹ, שְׁמַעְתִּי שְׁשֹׁלְשָׁה רַבּוּיִים אֵלוֹ הֵם שְׁלֹשׁ טַפּוֹת שְׁנִזְרְקוּ מֵאָדָם הָרִאשׁוֹן (הראשון שנאמר בהן אלה). אָמַר לוֹ, וְהֲרִי אֲנִי שְׁמַעְתִּי, אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ - שָׁם תַּה"ו. אָמַר לוֹ, וְדַאי כֹּךְ הוּא, שְׁמַשְׁם הִיא קִין יְסוּדוֹ וְעִקְרוֹ לִפְנֵי שָׂבָא לְעוֹלָם. אָמַר, וְדַאי סוּד עֲלִיִּין הַתְּגָלָה שְׁלֹא שְׁמַעְנוּ עַד עַתָּה.

אמר ליה אם כן אליו טפין דאתוספו הכא מאי ניהו, אמר ודאי על אליו תלת טפין שריין תלת חכמות, חד איהו חכמת המחשבה, ותניינא חכמת הדבור, ותליתא חכמת המעשה, ואינון תלת עלמין סתימין, תלת טפין דתליין מן מוחא עלאה סגו"ל קרינן ליה, ואית תלת עלאין עלייהו דתליין ממוחא סתימא דעתיקא דעתיקין, ואינון סגולתא, תלת עלאין אתרמיוו בי' עלאה דאית לה קוצא לעילא וקוצא לתתא וגו' באמצעיתא, ותלת טפין תניינן דאינון סגו"ל מן י' תתאה, ורזא דמלה בראשית, תלת מאדם קדמאה, ותלת מאדם תתאה, ובאליו תלת נקודין אתמר (ישעיה מד ו) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהי"ם, ואליו אינון תלת גלגולין דאדם קדמאה, דתלת טפין דאדריקו בתלת אבהו, דבהו.

תרגום לעברית

אמר לו, אם כן, הטפות הללו שנוספו כאן מה הן? אמר, ודאי על שלש הטפות הללו שורות שלש חכמות, אחת היא חכמת המחשבה, והשניה חכמת הדבור, והשלישית חכמת המעשה, והן שלשה עולמות נסתרים, שלש טפות שתלויות מן המוח העליון שקוראים לו סגו"ל. ויש שלש עליונות מעליהם שתלויות מהמוח הסתום של עתיק העתיקים, והן סגולת"א, שלש העליונות נרמזו בי' העליונה שיש לה קוץ למעלה וקוץ למטה וגוף באמצע, ושלש טפות שניות שהן סגו"ל מי' התחתונה, וסוד הדבר בראשית, שלש מאדם הראשון, ושלש מאדם התחתון, ובשלש הנקודות הללו נאמר אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהי"ם, ואלו הם שלשת הגלגולים של אדם הראשון, ששלש טפות שנוקו בשלשת האבות, שבהם.

יְבָרְכֶה יְהוָה יֵאָר יְהוָה יֵשָׁא יְהוָה, וּתְלַת תְּנִינִין בְּבְרִית וּתְרֵי סְמְכֵי קְשׁוּט, דְּנַח שֵׁם וְיִפְתָּ מִתְמָן הוּו, דְּאִתְמַר בִּיה נַח אִישׁ צְדִיק מְסִטְרָא דְצְדִיק חֵי עֲלָמִין, שֵׁם וְיִפְתָּ, מְסִטְרָא דְתְרִין סְמְכֵי קְשׁוּט, וְרָזָא דְמִלָּה הָכָא, (מְשַׁלִּי ל ד) מַה שָּׁמוּ וּמַה שֵּׁם בְּנוּ כִּי תִדְע, מַה שָּׁמוּ בְּאִימָא עֲלָאָה דְתְמָן חֲכָמָה, וּמַה שֵּׁם בְּנוּ בְּאִימָא תַתָּאָה אֲשֶׁתְּמוּדְעָא, אֲכָל תְּלַת גִּלְגּוּלִין בְּתַלְתָּ אֲבָהִין, וּתְלַת בְּתַלְתָּ סְמְכִין דְלִתְתָּא, וְאֵלִין שִׂית הוּו עֲתִידִין לְמַהוּי תְּלַת בְּשֵׁת וּתְלַת בְּהֶבֶל, אֲלָא דְפֶרַח י' מִשֵּׁת דְּאִיְהִי נִקְדָּה כּו'. (ע"כ מס"א).

תרגום לעברית

יְבָרְכֶה יְהוָה, יֵאָר יְהוָה, יֵשָׁא יְהוָה, וּשְׁלֹשָׁה שְׁנִיִּים בְּבְרִית וּשְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֲמִת, שְׁנַח שֵׁם וְיִפְתָּ הָיוּ מִשָּׁם, שְׁנַאֲמַר בּוּ נַח אִישׁ צְדִיק, מְצַד שֶׁל צְדִיק חֵי הָעוֹלָמִים, שֵׁם וְיִפְתָּ מִהֲצַד שֶׁל שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֲמִת, וְסוּד הַדְּבָר כָּאן - מַה שָּׁמוּ וּמַה שֵּׁם בְּנוּ כִּי תִדְע. מַה שָּׁמוּ, בָּאֵם הָעֲלִיוֹנָה שְׁשָׁם חֲכָמָה, וּמַה שֵּׁם בְּנוּ, בָּאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, הוּא נוֹדַע, אֲכָל שְׁלֹשָׁה גִּלְגּוּלִים בְּשְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, וּשְׁלֹשָׁה בְּשְׁלֹשֶׁת הָעֲמוּדִים שְׁלֻמָּטָה, וְאֵלוּ הַשְּׁשָׁה הָיוּ עֲתִידִים לְהִיּוֹת שְׁלֹשָׁה בְּשֵׁת וּשְׁלֹשָׁה בְּהֶבֶל, אֲלָא שְׁפִרְחָה מִשָּׁם י' מִשֵּׁת שֶׁהִיא נִקְדָּה כּו'.

טקסט התיקונים

וְעוּד וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל, רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֶלְעָאִי הוּוּ אֲזִלִּי בְּאַרְחָא, אֲזִדְמָן רַבִּי אֶלְעָזָר עֲמָהוּן, אָמְרוּ וְדַאי עֲלָה אֲתָמַר (בְּרַאשִׁית כח יא) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם דְּאֶעְרַעְנָא בְּשִׁכְנִיתָא, אָמַר לוֹן עֲלִיכּוּ אֲתָמַר (שם לב ב) וַיִּפְגַּעוּ בּוּ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִי'ם, מֵאִי מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִי'ם, אֵלִין דְּאֲתָמַר בְּהוּן (תְּהִלִּים קד ד) עוֹשֶׂה מִלְּאֲכֵי רוּחוֹת, דְּרוּחִין דִּילְכוּן מִרוּחָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (נ"א דְקוּדְשָׁא) חָדוּ כְּלָהוּ בְּאַרְחָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר מֵאִי וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל, וְעוּד מֵאִי אֲתָא לְרַבּוֹת וְתוֹסֵף, וְתְרִין אֲתִין אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל.

תקון ששים ותשעה, ועוד ותוסף ללדת את אחיו את הבל, רבי יוסי ורבי אלעאי היו הולכים בדרך. הזדמן רבי אלעזר עמהם. אמרו: ודאי עליך נאמר ויפגע במקום, שפגשנו בשכינה. אמר להם: עליכם נאמר ויפגעו בו מלאכי אלהי'ם. מה זה מלאכי אלהי'ם? אלו שנאמר בהם עושה מלאכיו רוחות, שרוחותיכם מרוחו של הקדוש ברוך הוא (של הקדשה). שמחו כלם בדרך. אמר רבי יוסי לרבי אלעזר: מה זה ותוסף ללדת את אחיו את הבל? ועוד, מה בא לרבות ותוסף, ושתי אתים - את אחיו את הבל?

טקסט התיקונים

אמר ליה ודאי ותוסף דא תוספת רוחא דקודשא דאיהו עמודא דאמצעיתא, מתמן אתוסף ליה רוחא דקודשא, תרין אתין לרבות ביה נשמתא ונפשא משכינתא עלאה ותתאה, ומאי הוה תוספת על רוחא דא חכמה מאדם עלאה.

תרגום לעברית

אמר לו: ודאי ותוסף זו תוספת של רוח הקדש, שהוא העמוד האמצעי, משם נוספה לו רוח הקדש, שני אתים לרבות בו נשמה ונפש מצד של השכינה העליונה והתחתונה, ומה היתה תוספת על הרוח? זו החכמה מאדם הראשון.

טקסט התיקונים

אמר רבי יוסי שמענא דתלת רבויין אלין, אינון תלת טפין דאזדריקו ממוחא סתימא דכל סתימין, ואלין אינון תלת גלגולין, ואלין תלת טפין, שמענא דאינון לקבל תלת נשים, דאתמר בהון (משלי יד א) חכמות נשים בנותה ביתה, דחד אופה וחד עורכת וחד מקטפת, לההיא דאתמר בה (במדבר טו כ) ראשית עריסתיכם חלה, ודא חלה דפסח דאיהי סגולת'א, איהי טפה קדמאה ומינה אזדריקו תלת טפין, ואינון תלת יודין י' י'

י' דַּאיִנוּן סְגוּלָתִי' א וְדַאי, וְאִינוּן י' יְבָרְכֶךָ י' יָאֵר י' יִשָּׂא, וּבָאֵן אֶתֶר אֲזִדְרִיקוּ בְתִלַּת
אֲבָהוֹן, דְּתַמָּן נְחִית אָדָם בְּתִלַּת גִּלְגּוּלִין, וּמָאֵן אֶתֶר אֲזִדְרִיקוּ מִהֵוּא דְנְחִית בְּהוֹן (דַּא
יֵה''ו) מִסְטָרָא דְחֻכְמָה עֲלָאָה.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי: שמעתי ששלשת הרבויים הללו הם שלש הטפות שנוזקו מהמלח הנסתרת
של כל הנסתרים, ואלו הם שלשה גלגולים, ואלו שלש הטפות, שמעתי שהן כנגד
שלש נשים שנגאמר בהן חכמות נשים בנתה ביתה, שאחת אופה, ואחת עורכת, ואחת
מקטפת, אל אותה שנגאמר בה ראשית עריסתיכם חלה, וזו חלה של פסח שהיא
סגולת'א, היא טפה ראשונה, וממנה נזרקו שלש טפות, והם שלשה יודין י' י' י' שהם
סגולת'א ודאי, והם י' יברכה, י' יאר, י' ישא, ובאיזה מקום נזרקו? בשלשת האבות,
שלשם ירד אדם בשלשה גלגולים, ומאיזה מקום נזרקו? מאותו שירד בהם (זה יח'ו)
מצד החכמה העליונה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ע"א) ◆

טקסט התיקונים

וְלִקְבֹּל תִּלְתַּת טַפִּין אֵלֶין תִּקְיֵנוּ תִּלְתַּת מִצּוֹת בְּפִסַּח, חַד

תרגום לעברית

וכנגד שלש הטפות הללו תקנו שלש מצות בפסח, אחת המצה שלמעלה לברך בה
המוציא, השניה לחם משנה, השלישית לחם עני בלי מלח, שהרי נאמר על קרבנה
תקריב מלח, משום שהיא מצה פרוסה, כמו שפורס פריסת מלכותה, עד שתהיה
שלמה לא צריך להקריב עליה מלח, שהוא חל'ם, ומה הוא חל'ם? שהוא אמצעי (של
כל השלש). שלש הטפות העליונות הן סגולת'א, שתלוינות מהמלח הנסתרת העתיק של
העתיקים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

